

panthaver i fast ejendom under visse betingelser kunne forfølge sin ret uafhængigt af skiftebehandlingen af et konkursbo eller et gældsfragåelsesbo. Efter den nye konkurslovs § 85 kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver alene foretages efter begæring af boet eller med dettes samtykke. Baggrunden for denne regel er, at salg på tvangsauktion erfaringsmæssigt i langt de fleste tilfælde indbringer mindre end frivilligt salg. Det er derfor i alles interesse, at boet prøver mulighederne for at sælge f. eks. en erhvervsvirksomhed i forbindelse med den ejendom, der er knyttet til.

Retsafgiftsloven indeholdt tidligere en regel i § 31, stk. 3, om, at i de tilfælde, hvor en panthaver gik frem efter retsplejelovens § 680, kunne samtlige

pantefordringer fradrages, inden ejendommen førtes til indtægt.

Denne regel afløstes ved lov nr. 77 af 8. marts 1978 af den gældende regel i retsafgiftslovens § 31, stk. 2, nr. 3, hvorefter en tilsvarende nettopostering kan foretages i alle tilfælde, hvor et pantsat aktiv sælges i et konkursbo eller et gældsfragåelsesbo.

Denne lempelse i forhold til den almindelige regel i § 28, stk. 2, skyldes navnlig et ønske om at begrænse afgiftsbyrden i konkursboer og gældsfragåelsesboer af hensyn til kreditorerne.

Da dette hensyn imidlertid ikke gør sig gældende ved solvente gældsfragåelsesboer, foreslås lempelsesreglens anvendelsesområde begrænset til konkursboer og insolvente gældsfragåelsesboer.